

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618203237
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7618203237.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: U. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., A.. Q. XXX/X, v konaní o zaplatenie 1.467,68 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 606,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 906,80 Eur od 11.7.2018 do 5.9.2018 a zo sumy 606,80 Eur od 6.9.2018 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24 % proti žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd povoľuje žalovanému splácať dlh v 300,- Eur mesačných splátkach splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci odo dňa právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

V. Určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

VI. Konanie o vzájomnom návrhu žalovaného na určenie neplatnosti zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015 zastavuje.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal, aby súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.467,68 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.467,68 Eur od 10.2.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- Eur len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.467,68 Eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,94 Eur a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.4.2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500110624, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť spolu v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 53,08 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátky č. 6. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 6 o viac ako tri mesiace, a to aj napriek predchádzajúcemu

upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 25.1.2016. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 10.2.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 1.467,68 Eur, pričom žalovaný do podania žaloby celkovo uhradil sumu 443,20 Eur). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatennej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne: - zo sumy 1.467,68 Eur od 10.2.2016 do zaplatenia. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,55 % p.a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Žalovanému zaslal viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ako to vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 85,64 Eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 Eur.

3. Súd vydal dňa 10.4.2018 platobný rozkaz sp.zn. 11Csp/81/2018-28, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný a preto ho súd následne uznesením zo dňa 15.8.2018 zrušil.

4. Žalovaný v odpore žiadal aby súd vykonal z úradnej moci kontrolu zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015. Bol toho názoru, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a pri jej vypracovaní veriteľ použil nekalé obchodné praktiky. V zmluve o úvere je síce ako poskytnutá uvádzaná suma úveru 1.500,- Eur, tento údaj je však zavádzajúci, keďže reálne poskytnutá suma činila iba 1.350,- Eur. Ako ďalšie neprijateľné podmienky uviedol hodnotu RPMN a priemernú RPMN, ktoré neboli vypočítané správne, chýbajúci údaj konečnej splatnosti úveru, odplatu v zmysle Dohody o poskytovaní služieb vo výške 1.229,76 Eur. Poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola včlenená do textu zmluvy o úvere. Dal do pozornosti súdu viacero rozhodnutí všeobecných súdov SR ako aj rozsudky Súdneho dvora (ES). Podal vzájomnú žalobu v ktorej žiadal aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015 je bezúročný a bez poplatkov a rozhodol o neplatnosti zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015.

5. Žalobca v replike zo dňa 6.9.2018 konštatoval, že za nespornú skutočnosť je možné považovať, že žalovaný v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500110624 zo dňa 14.04.2015 uhradil len sumu 443,20 Eur, pričom poslednú čiastkovú úhradu v sume 7,- Eur uskutočnil dňa 07.01. 2016. Žalovaný tvrdí, že žalobca ho neinformoval o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy. Toto tvrdenie považuje žalobca nielen za špekulatívne a nedôvodné, ale aj za vecne nedôvodné. Žalobca pred uzavretím zmluvy si splnil svoju informačnú povinnosť podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 14.04. 2015 (ďalej v texte aj ako "zákon č. 129/2010 Z.z.") a to zákonom stanoveným spôsobom - prostredníctvom formuláru Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tvrdí, že uzavretá zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a že je neplatná v celom rozsahu. Ako dôvod neplatnosti uvádza, že v zmluve je dohodnutá iná výška úveru a v skutočnosti mu bola poskytnutá nižšia výška. Tvrdenie žalovaného poprel. Okrem faktu, že otázka plnenia povinností zmluvy nemá vplyv na platnosť zmluvy

(teda napríklad čiastočné plnenie alebo nesplnenie vôbec neznamená neplatnosť úkonu), v prípade žalovaným uzavretej zmluvy došlo k splneniu povinnosti v celom rozsahu. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 8500110624 bolo dohodnuté poskytnutie úveru v sume 1.500,- Eur. Za poskytnutie úveru mal žalovaný uhradiť poplatok v sume 150,- Eur. Poukázal na ustanovenie § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. ako spôsoby (formy) poskytnutia spotrebiteľského úveru (po prijatí regulácie v tejto otázke od 23.12.2015) pripúšťa prevod na platobný účet spotrebiteľa, prevod na účty iného veriteľa, započítanie na úhradu iných záväzkov spotrebiteľa, alebo poštovú poukážku. Právna regulácia popiera správnosť tvrdení žalobcu. Úver bol žalovanému poskytnutý sčasti vyplatením (1.350,- Eur) a sčasti započítaním s poplatkom za poskytnutie úveru (150,- Eur). Tento postup vrátane poplatku za poskytnutie úveru posudzovala aj NBS. Ak by malo platiť tvrdenie žalobcu, že úverom je len suma jemu pripísaná na účet, tak pri zachovaní tohto prístupu potom v prípade refinančných úverov či úverov použitých na úhradu ceny tovaru alebo služby (kedy na účet spotrebiteľa sa neposkytuje žiadna suma) by nedochádzalo k poskytnutiu úveru, čiže výška úveru by bola nula Eur a teda v konečnom dôsledku by spotrebiteľ získaval plnenie, ktoré formálne je uhradené z úveru, ale žiadny úver by nedostal a teda by nemal mať ani záväzok ho vrátiť. Tvrdenie o nesprávnej RPMN poprel, pričom na preukázanie správnosti výpočtu RPMN predložil súdu rozpis vzorca určeného pre výpočet RPMN. Ďalej konštatoval, že uzavretá zmluva neobsahuje žiadnu dohodu o zrážkach zo mzdy. Poprel tvrdenia žalovaného o konečnej splatnosti. Zákon nevyžaduje uvádzanie "dátumu konečnej splatnosti." Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to

- určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok,
- spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom Náležitosť "konečná splatnosť úveru" nepozná újné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania újného práva bola vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnej práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Túto skutočnosť potvrdila aj zmena zákona č. 129/2010 Z.z. od 01.05.2018. Pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle újného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že Uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES pozn.) by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Súdny dvor EÚ zároveň v spomenutom rozsudku konštatoval, že (výrok 4) Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3Cdo/146/2017 konštatoval (bod 24 odôvodnenia) Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110). Tvrdil, že výška odplaty dohodnutá v zmluve je v súlade so zákonom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 14.04. 2015. V tomto čase platila regulácia maximálnej odplaty za spotrebiteľský úver, a to nasledovne: Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri

poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka : Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Podľa §1 ods. 4 nariadenia Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa §1a ods. 1 nariadenia: Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Zmluva bola uzavretá dňa 14.04. 2015. Hodnota priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk, ktorá bola naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy, bola 13,95 %. Táto hodnota bola zverejnená dňa 30.01.2015 (nasledovné zverejnenie bolo až dňa 30.04. 2015, čiže po uzavretí zmluvy). Odplata dohoda v zmluve je v súlade s Občianskym zákonníkom a nariadením vlády, pretože maximálna odplata mohla byť až 27,90 % (2x 13,95 %). Žalovaným podaný návrh na určenie neplatnosti zmluvy a súčasne bezúročnosti úveru považoval za nedôvodný.

6. Žalovaný v duplikate doručenej súdu dňa 26.9.2018 na pôvodnom vyjadrení zotrval. Poukázal na množstvo rozhodnutí všeobecných súdov SR, ako aj Súdneho dvora (ES).

7. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 21.11.2018, pričom pojednávania sa nezúčastnil žalobca, ani jeho právny zástupca, preto súd v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

8. Žalovaný pred otvorením pojednávania vo veci samej vzal vzájomnú žalobu v časti určenia neplatnosti úverovej zmluvy späť a žiadal konanie zastaviť. Uviedol, že o úver požiadal priamo na pobočke žalobcu v Spišskej Novej Vsi, kde sprostredkovateľke predložil doklady o svojom príjme. O dva dni sprostredkovateľka volala, aby prišla na pobočku podpísať zmluvu, že má úver schválený. Podpisoval štandardizovanú formulárovú zmluvu a ďalší rad papierov. Bol poučený iba o tom, že splátka má byť cez 80,- Eur, nevedel či medzi papiermi podpisoval nejakú dohodu o poskytnutí služby, ale nebolo mu vysvetlené prečo a za aké služby má platiť o 30,- Eur viac ako bola splátka úveru. O ostatných náležitostiach zmluvy poučený nebola. Do podania žaloby uhradil sumu 443,20 Eur a po podaní žaloby ďalších 300,- Eur. Predložil o tom súdu doklad o úhrade zo dňa 5.9.2018. Tvrdil, že od žalobcu neobdržal žiadnu výzvu na úhradu dlhu ani nebol oboznámený s tým, že žalobca úver zosplatnil. Požiadal o možnosť dlh splácať v 300,- Eur mesačných splátkach.

9. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa listinnými dôkazmi a to Zmluvou o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami žalobcu, oznámením veriteľa o schválení úveru, prehľadom úhrad splátok, dokladom o výške poskytnutého úveru, oznámením o zosplatnení vrátane doručenky, pokusom o zmier, rozpisom vzorca RPMN, dokladom o úhrade splátky úveru a zistil tento skutkový stav:

10. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 14.4.2015 zmluvu o revolvingovom úvere na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.500,- Eur. Žalovaný sa zaviazal dlh splatiť v 36 mesačných splátkach po 53,08 Eur. V zmluve je ďalej uvedené, že mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb činí 87,24 Eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť činí 2.060,88 Eur, RPMN je 26,80 %, ročná úroková sadzba úveru 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 Eur. Ďalej sa v zmluve nachádzajú údaje o poskytnutom revolvingu.

11. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 14.4.2015 súd zistil, že v ňom boli uvedené vyššie uvedené údaje o schválenej výške úveru, splatnosti úveru, poplatku za poskytnutie úveru/

revolvingu, RPMN úveru, priemernej RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy, výške mesačnej splátky úveru 53,08 Eur, vrátane jej rozčlenenia na istinu suma 41,67 Eur a na úrok suma 11,41 Eur, informácia o splátke podľa dohody o poskytnutí služby a to 34,16 Eur mesačne, výške celkovej platby na úhradu v sume 87,24 Eur a tiež doplnené údaje o dátume splatnosti prvej splátky úveru 16.5.2015, dátume splatnosti poslednej splátky úveru 16.4.2018), periodicite splácania úveru mesačne, dátumu splátky v priebehu periódy splácania 16. Tiež sa v uvedenom oznámení uvádzali údaje vo vzťahu k revolvingu.

12. Z dokladu o výške poskytnutého úveru súd zistil, že žalovanému bola dňa 14.4.2015 poskytnutá čiastka 1.350,- Eur.

13. Z prehľadu úhrad splátok súd zistil, že zo skutočne poskytnutej istiny 1.350,- Eur, žalovaný do podania žaloby uhradil 5 x po 87,24 Eur a následne jednu splátku v sume 7,- Eur, t.j. spolu 443,20 Eur. Tieto úhrady v konaní sporné neboli.

14. Žalobca dňa 29.12.2015 zaslal žalovanému oznámenie o zosplatnení, kde mu oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 6, 7, 8 spolu vo výške 261,72 Eur a upozornil ho na predčasnú splatnosť všetkých záväzkov zo zmluvy. Zásielka sa dňa 5.1.2016 vrátila od žalovaného s poznámkou neprevzatá v odbernej lehote.

15. Pokusom o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 15.2.2016 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného aby do 7 dní od doručenia výzvy uhradil dlžnú sumu vo výške 1.467,68 Eur.

16. Z dokladu od ČSOB súd zistil, že žalovaný dňa 5.9.2018 uhradil v prospech účtu žalobcu sumu 300,- Eur.

17. Z rozpisu vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. 8500110624 súd zistil, že RPMN pre tento úver podľa výpočtu žalobcu činila 26,84 Eur.

18. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 1-3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

20. Podľa § 146 ods. 1,2 C.s.p, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21. Keďže došlo k čiastočnému späťvzatiu vzájomnej žaloby podanej žalovaným a to čo do určenia neplatnosti zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015 a to pred otvorením pojednávania vo veci samej, súd konanie v tejto časti zastavil.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

27. Na právny vzťah účastníkov súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa. Tento nemohol zásadne ovplyvniť obsah zmluvy a už vôbec nie obsah všeobecných podmienok. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch") ako *lex specialis* a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

28. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 14.4.2015 zmluva o revolvingovom úvere č. 8500110624, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- Eur a poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť spolu v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 53,08 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a to pri splátkach 6,7,8 a preto ho žalobca výzvou zo dňa 29.12.2015 vyzval k úhrade omeškaných splátok vo výške 261,72 Eur a následne dňa 10.2.2016 úver zosplatnil. Podľa prehľadu splátok a úhrad neuhradil žalovaný žalobcovi sumu 443,20 Eur a následne po podaní žaloby dňa 5.9.2018 ešte sumu 300,- Eur. V zmluve sa okrem iného nachádza i iný údaj o výške splátky a to mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ktorej výška činí 87,24 Eur.

29. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to najmä výšku poskytnutého úveru, údaj o RPMN, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť i ostatné náležitosti požadované zákonom a zistil nasledovné.

30. Z obsahu úverovej zmluvy síce vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur, avšak z výpovede žalovaného i listinných dôkazov - prehľadu poskytnutých platieb a prehľadu realizovaných platieb (nachádzajúcich sa na čl. 16,17) je zrejmé, že žalovanému bolo reálne vyplatená

iba suma 1.350,- Eur a suma 150,- Eur ako rozdiel do plnej sumy poskytnutého úveru mu bola okamžite stiahnutá na úhradu poplatku za uzatvorenie predmetnej zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. (uvedená je suma 1.500,- Eur), keďže v rozpore s eurokomformným výkladom v sebe zahŕňa aj poplatok za poskytnutie úveru (150,- Eur). Tento fakt je potrebné posúdiť v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uplatňujúc výklad, ktorý je pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivejší, tak akoby tento údaj v zmluve absentoval a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b./ uvedeného zákona platí, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

31. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 vo veci C - 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. v ktorom súdny dvor v rozhodol v bode 3 o tom, že "Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené." Ako vyplývalo z bodov 83 až 87 uvedeného rozsudku SD EÚ sp.zn. C - 377/14, "...celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa článku 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods. 2 tejto smernice. Keďže je pojem "celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť" vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako "súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom", vyplýva z toho, že pojmy "celková výška úveru" a "celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom" sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahŕňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru."

32. Napriek tomu, že už pre nesprávnosť (absenciu) údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov súd preskúmal i ďalšie náležitosti požadované § 9 ods. 2 uvedeného zákona, a to údaj o RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca síce v úverovej zmluve uvádza že úver (istina) činí 1.500,- Eur, avšak pri výpočte RPMN už pracuje iba s nižšou istinou v sume 1.350,- Eur, čoho výsledkom je zavádzajúca výška RPMN 26,84 %. Okrem uvedeného súd poukazuje na fakt, že v zmluve sa nachádza i iný údaj o výške splátky a to mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ktorej výška činí 87,24 Eur. Z úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobcu a žalovaný uzavreli aj Dohodu o poskytnutí služby, ktorú žalobca súdu nepredložil a preto súd nemohol posúdiť jej obsah. Je však evidentné, že ide o samostatnú zmluvu, ktorej vznik je však podmienený vznikom úverovej zmluvy. Dohodu o poskytnutí služby súd tak považuje za doplnkovú službu súvisiacu s poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovanému. Uvedené vyplýva aj z toho, že odplata za službu, ktorá bola predmetom Dohody o poskytnutí služby, mala byť podľa zmluvy splácaná spolu so splátkami úveru podľa úverovej zmluvy. Splátky za uvedenú službu sú tak poplatkami spojenými s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru. Pokiaľ v danom prípade bolo poskytnutie úveru podmienené aj platením poplatkov za služby týkajúce sa napr. výberu splátok úveru, tieto poplatky musia byť zahrnuté v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a tiež do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

33. Súd z výpovede žalovaného, z prehľadu ním realizovaných splátok i zo svojej praxe získal vedomosť, že žalovaný na predmetný úverový vzťah v skutočnosti uhrádzať mesačné splátky v tejto výške 87,24 Eur, a nie v sume 53,08 Eur a teda žalobcom realizovaný výpočet RPMN v úverovej zmluve (26,84

%) nezodpovedá skutočnému stavu a je pre spotrebiteľa zavádzajúci. Rovnako aj výpočet celkovej čiastky nákladov, ktoré má spotrebiteľ za úver v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.4.2015 zaplatiť je pre spotrebiteľa údajom klamlivým, pretože výška celkových nákladov v sume 2.060,88,- Eur nekorešponduje s ich skutočnou výškou, ktorá tvorí súčin počtu splátok 36 x výška splátky 87,24 Eur a teda spolu činí 3.140,64 Eur.

34. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že nezohľadnením splátky úveru vyplývajúcej z Dohody o poskytovaní služieb došlo k nesprávnemu určaniu výšky RPMN, ktorá je v úverovej zmluve uvádzaná v nižšej hodnote, teda je uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, teda úver je i z tohto dôvodu v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

35. Na záver súd konštatuje, že v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.4.2015 absentuje i údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne splatnosti prvej splátky, konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok úveru a tieto nemožno vyvodiť ani z ďalších údajov nachádzajúcich sa v zmluve a i absencia týchto údajov požadovaných § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

36. Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd konštatuje, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.350,- Eur, pričom žalovaný uhradil na splatenie tohto úveru žalobcovi sumu 743,20 Eur a to sumu 443,20 Eur pred podaním žaloby a sumu 300,- Eur po jej podaní. Keďže súd konštatuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobe vyhovel v časti zaplatenia skutočne poskytnutej istiny 1,350,- Eur po odpočítaní uhradenej sumy 743,20 Eur teda do výšky 606,80 Eur a v prevyšujúcej časti požadovanej istiny i uplatnenej zmluvnej pokuty žalobu zamietol.

37. Zároveň na návrh žalovaného v zmysle ním podanej vzájomnej žaloby rozhodol, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8500110624 zo dňa 14.4.2015 je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Oznamením o zosplatení zo dňa 29.12.2015 a podľa poštovej doručky neprevzatej v odbernej lehote a vrátenou žalobcovi dňa 27.1.2016 žalobca síce oznámil žalovanému, že ku dňu spisovania uvedeného oznámenia je tento v omeškaní s úhradou splátok č. 6,7,8, ktoré bol povinný ako dlžník uhrádzať na základe vyššie uvedenej zmluvy, kedy mu zároveň oznámil, že suma omeškaných splátok k uvedenému dňu predstavuje hodnotu 261,72 Eur, pričom aktuálne omeškanie najstaršej splatnej splátky je 74 dní a upozornil ho, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky z uvedenej zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

42. Podľa názoru súdu nebolo zo strany žalobcu preukázané, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre to, aby mohol pristúpiť k zosplateniu úveru.

43. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.4.2015, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať cez znenie oboch uvedených ustanovení súčasne.

45. Z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka je možné teda vyvodit', že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

46. Samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatnenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatnenie neúčinné.

47. Z uvedeného vplyva, že pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda predčasne zosplatniť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (to znamená, že nie skôr), pričom zároveň súčasne musí upozorniť spotrebiteľa ("súčasne" znamená, vtedy keď veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 po uplynutí najmenej 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky).

48. Žalobca síce žalovanému oznámil písomnosťou zo dňa 29.12.2015 označenou ako "Oznámenie o zosplatnení", že tento je v omeškaní s úhradou splátok č. 6,7,8, ktoré bol povinný ako dlžník uhrádzať na základe vyššie uvedenej zmluvy, ako aj mu oznámil, že suma omeškaných splátok k uvedenému dňu predstavuje spolu 261,72 Eur, ale zároveň týmto oznámením hneď aj zosplatnil predmetný úver poukazom na to, že sa tak stáva uplynutím 15 dní od jeho doručenia žalovanému.

49. Podľa názoru súdu takýto postup nie je v súlade so zákonom a pretože zákon vyžaduje od veriteľa vykonať ako upozornenie na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru, tak aj samotné oznámenie o zosplatnení, čo v danom prípade uskutočnené nebolo. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nedošlo pripísom zo dňa 29.12.2015 označeným ako "Oznámenie o zosplatnení" k platnému a účinnému zosplatneniu vyššie uvedeného úveru a to ani čo do tej časti, na ktorú by mal inak žalobca nárok, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, teda na istinu bez poplatkov a úrokov.

50. Malo sa teda plniť naďalej podľa zmluvy tak ako keby zosplatnenie nenastalo. Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k platnému dojednaniu splatnosti jednotlivých splátok a ani konečnej splatnosti úveru bol na mieste postup podľa § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

51. Vo všeobecnosti možno povedať, že dlžník je v omeškaní vtedy, ak záväzok nesplní v určenom čase, na určenom mieste a dohodnutým spôsobom. Omeškanie dlžníka trvá až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Základnou podmienkou omeškania dlžníka je splatnosť dlhu. Nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Splatnosť sa pritom môže určiť určitým dátumom alebo lehotou. K splatnosti nedochádza, keď dlžník môže splniť bez toho, aby bol na to i povinný. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorený alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil. (§ 563 OZ). Teda, aby sa žalovaný s požadovaným plnením dostal do omeškania, musel byť na jeho plnenie žalobcom vyzvaný.

52. V danom spore nebolo nespochybniteľne preukázané, že žalobca si nárok na zaplatenie ním poskytnutej sumy peňažných prostriedkov voči žalovanému uplatnil riadne už pred podaním žaloby.

53. V prípise žalobcu zo dňa 29.12.2015 označenom ako "Oznámenie o zosplatnení" doručenom žalovanému nie je obsiahnutá výzva na vrátenie peňažných prostriedkov, ale len upozornenie na omeškanie dotyčného s úhradou splátok č. 6,7,8, (pričom, tak ako bolo vyššie uvedené medzi zmluvnými stranami nedošlo k platnému dojednaniu splatnosti jednotlivých splátok a ani konečnej splatnosti úveru) a tiež upozornenie na zosplatnenie úveru. Pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 15.2.2016 výzvu na plnenie dlhu v lehote 7 dní odo dňa jej doručenia obsahuje, avšak žalobca neprodukoval žiaden dôkaz svedčiaci o doručení výzvy.

54. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, nárok veriteľa je splatný, keď dlžník plnenie, na ktoré je povinný, musí splniť. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorený alebo inak určený, môže splatnosť dlhu prívodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil. (§ 563 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska nároku žalobcu na vrátenie peňažných prostriedkov poskytnutých na úver žalovanému to teda môže byť jedine deň, kedy si tento nárok uplatnil u žalovaného. V danom prípade požiadavka na plnenie zo strany žalobcu bola splnená voči žalovanému až momentom doručenia žaloby v tomto spore, z ktorej bolo zrejme, akých finančných plnení sa žalobca od žalovaného domáha.

55. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s uvedeným peňažným plnením dňom 11.7.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému, ktorá mu bola doručená dňa 10.7.2018 a teda priznal mu úrok z omeškania z istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru vo výške 906,80 Eur za obdobie od 11.7.2018 do 5.9.2018 a následne keďže došlo k čiastočnému plneniu vo výške 300,- Eur od 6.9.2018 zo sumy 606,80 Eur do zaplatenia dlhu a v prevyšujúcej časti uplatneného úroku žalobu zamietol.

56. Zároveň, keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a., čo je vyššie percento než na aké by mal nárok, súd vzhľadom na uvedené žalobcovi priznal úrok z omeškania len vo výške 5 % p.a. a v prevyšujúcej časti uvedený úrok z omeškania zamietol. V čase omeškania žalovaného s plnením jeho platobných povinností t.j. k 11.7.2018 bola totiž základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú predstavuje sadzba hlavných refinančných operácií, za obdobie od 16.3.2016 doteraz vo výške 0 % p.a..

57. Podľa § 217 ods. 2 C. s.p., ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti

58. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

59. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

60. Žalovaný požiadal o možnosť dlh splácať v mesačných splátkach po 300,- Eur. Uviedol, že je síce riadne zamestnaný, avšak jeho príjem činí maximálne 500,- Eur mesačne. Ocitol sa v ťažkej rodinnej situácii, preto si tieto finančné prostriedky požičal a v prípade, žeby musel zaplatiť dlh jednorázovo, musel by si tieto finančné prostriedky opätovne od iného subjektu požičať. Poplatky, príspevky na domácnosť realizuje mesačne vo výške 200,- Eur.

61. Súd vzhľadom na vyššie uvedené a na súčasné osobné a majetkové pomery žalovanému tomuto umožnil súdom priznanú istinu a jej príslušenstvo splácať v mesačných splátkach tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia, čo i len jednej z nich.

62. Náklady spojené s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 95,94 Eur súd žalobcovi nepriznal. Tieto boli uplatnené ako odmena za jeden úkon právnej služby - zaslanie pokusu o zmier pred začatím súdneho konania 85,64 Eur a režijný paušál za tento úkon 10,30 Eur. Súd bol toho názoru, že vykonanie tohto úkonu nebolo potrebné na účelné uplatňovanie práva žalobcu v zmysle § 255 C.s.p. a zároveň

žalobca hodnoverne nepreukázal, že by pokus o zmier bol žalovanému skutočne doručovaný, teda že úkon bol skutočne zrealizovaný.

63. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Žalobca sa návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.467,68 Eur. Súd jeho návrhu vyhovel čo do sumy 606,80 Eur, keďže žalovaný po podaní žaloby plnil sumu 300,- Eur. Možno teda konštatovať, že návrh bol dôvodný čo do sumy 906,80 Eur (priznaná istina 606,80 Eur a zavinené zastavenie konania 300,- Eur), ktorá predstavuje 62 % zo žalovanej istiny. Žalobca nemal úspech do sumy 560,88 Eur, čo teda predstavuje 38 % zo žalovanej sumy. Žalobca bol tak úspešný v konaní v 24 % (62 % mínus 38 %).

67. V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p. vzhľadom na prevažný úspech žalobcu v spore súd rozhodol, že žalobca má nárok na ich náhradu vo výške 24 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.